

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ В ТИЖДЕНЬ

Рік II.

Станиславів, неділя 8 лютого 1942.

Ч. 16 (57).

День 7 лютого це радісний день іменин
ІХ ЕКСЦЕЛЕНЦІЇ КИР ГРИГОРІЯ.

Високопреосвященного й Найдостойнішого Архієпископа станиславівської єпархії.

Високопреосвященний Іх Ексцеленції всього найкращого від Господа і зокрема криничного
здоров'я на многі, щасливі літа!!!

РЕДАКЦІЯ.

Зберігаймо національну субстанцію

„Зберігаймо національну субстанцію!“
такий клич видигнено в останніх
літах проклами Польщі на наших за-
хідних землях.

Співаний польський шовінізм, що
вмотивував голови польської суспіль-
ности та правлячих кіл, — нищив
українців і все українське, бажавчи
знищити нас фізично й таким побитом
своєрідним шовінізмом Габсбургів, який про-
водив, що до 25-ти років не сміє
остатися ні сліду по українцях у Га-
лицині!

Для цього обмежували ступінь на-
шу спроможність прожитку, звузували
наш життєвий простір — через непри-
знання нас до іррації в державних
і приватних польських підприємствах,
недопущення наших дітей до вищих
і фахових шкіл, непризнання нашої
володі до ремесла, звикнення нашому
безробітному населенню спроможности
смігувати, заборону набування нашо-
му селянству землі, невдячання до-
зволів на промисел і торгівлю і т. п.

Він цих усіх утисків матеріального
характеру йшла робота ще й на зни-
щення нашої культури, робота за здер-
жання та пригнічення нашого просві-
тільського руху, за розложення нас на
жалі групи, аби тільки нас зробити
мало відпорними на їх зазіхання су-
крати нашого існування.

Це так діялося за недавньої Польщі,
а не краще було за часів Польщі історичної.
Тоді „вогнем і мечем“ нищили
нас і нашу славу, запровадили наші
церкви жидів, рознищували нашого
каліборба, щоб легше було вбрати його
в шори ваншени, перетягали нашу
шляху в польський табір, щоб обез-
годувати наш парід, на те зокрема,
аби не було кому його організувати
та повести до бою за волю й свободу.

Так робив один брат слованин, а дру-
гий, російський, старався перетягти
польського в його засобах і методах.

Навуваючи російських самодержців
визначалося кровохавністю супроти
українського народу. Російський дес-
потизм зруйнував усі ознаки україн-
ства, одне знищив, друге кинув у Мо-
сковію, а третє перетягнув на ро-
сійський фасон, щоб наступні покоління
не змогли довідатися, „кто вони
і чий вони діти“. Цей московський
ситуація кітківки нашого славного ко-
зацького загону несласі болота при
будові столиці російської держави,
а наших гетьманів, що не хотіли ско-
рочити волі самодержавця, викордову-
вав царями й засланим у Сибір.

Подібні ситуації, інтернаціональні
бодячення, йшли також во лінії ро-
сійського націоналізму та наполегли-
вості українства й українців. У жор-

стокостях вони перейшли своїх учте-
ліл, царських жандарнів і губернаторів.
Вони планоно — бо в них усе йшло
„по-плану“ — ниголоджували мільони
українського населення, мільони пере-
селювали в дику Сибір, а інтелігенцію
та свідомий елемент розстрілювали та
запроторивали в тюрми, де він у му-
ках доживав свого кінця. Нашу історію
викривляли, так, щоб вона вихо-
дувала ливчирів українства та обез-
славлювала наших борців за волю й
свободу українського народу.

І поляки і москалі твердили, що
„нема, не було й не буде України“.
Одні називали наші землі „Малополь-
шею“, другі „Малоросією“, а одні й
другі своїм законодавством ставили нас
у другорядне положення як громадян
держави, віддаючи нас на визиск жи-
дівству.

Так нищили нашу національну суб-
станцію наші сусіди! Немало й ми са-
мі, не розбираючи як слід значіння
здорового національного організму, його
якості та кількості, спричинявали
його нищення.

Нам треба пам'ятати, що кожний член
національної спільноти є дорогий і варті-
сний, від якості й кількості зале-
жить забезпечення життєвого простору
нації. І тому не слід „вифувати“ націо-
нальну субстанцію, вяржувати її на
знищення, чи хворіння. Нам треба не-
сти жертви за основні підстави існу-
вання українського народу, але не мож-
на жертвувати життям одиниць, чи біль-
шої кількості членів нашої спільноти
за другорядні справи.

Боротьба за волю, за власну держа-
ву в 1918—1921 р. р. знищила нас
всмаго, але вона була потрібна, вона
висала нашу новітню історію боротьби
за державність, вона доказала, що ні
польське, ні російське панування не
внищили українства, що воно жило
в підземеллях і, як тільки показалося
щільня, крив аву знеситило совне во-
лі, воно — українство — виявило свою
живучість.

Для таких цілей ми повинні бути
готові кожного часу до боротьби, не
жалючи нашого національного орга-
нізму. Боротьба за волю, за самоста-
новлення свого життя, це найбільш
героїчні вчинки народу, бо це бороть-
ба за існування нації не тільки в су-
часності, але й у майбутності.

Але боротьба в нутрі нації, бороть-
ба поодиноких груп між собою, чи бо-
ротьба поодиноких організацій, або на-
віть поодиноких осіб із собою, це бо-
ротьба нищівна, шкідлива та алогічна
супроти нації!

А наша дійсність аж роїться від та-
ких учинків. Це діялося за часів кня-

жих, коли князі зволювали себе, до-
пускалися братовбивчих учинків, це
було нашим нещастям за гетьманщини,
це встергелся ми цих помилок і в ро-
ках 1918—1919, створивши рівночасно
два уряди: Придніпровщини й Гали-
чини, а в додатку це наше лихо нічо-
го нас не навчило, бо й тепер ми роз-
двоїлись, і тепер наша провідна вер-
ства не очистилася від самолюбства,
від егоїстичного підходу до загальних
національних справ.

А скільки ми себе винищили від
княжих часів до сьогодні тими своїми
методами й підходами до політичних
справ української нації? Скільки ми
прогнали боїв, які важили й рішали
про волю-народу, про існування укра-
їнської держави? Скільки ми винищи-
ли національної субстанції без потре-
би, даремно, безкорисно? Скільки ми
й тепер себе винищимо нашими не-
розважними доносимами, безвідставними
відозвіриваннями, що впливають із на-
ших неогомованих амбіцій?!

А скільки сьогодні людей примірає
з голоду, тому, що ми не сконсолідо-
вали, що дохарчуванням населення по-
терпівних районів від повені нема ко-
му зайнятися, в той час, коли десятки,
чи сотні осіб, які цією справою мо-
гли би зайнятися, вони цього не роб-
лять, бо думають „животом“, дбають
про наживу?

Сьогодні, коли важиться доля наро-
дів, доля Європи і світу, коли йде бо-
ротьба, якої історія не запотувала, між
двома суспільними устроями, коли на
одному фронті — большевицькому —
збралася відвічати наші вороги, росія-
ни, поляки й жиди, проти німецького
народу, який зброєю своєї армії про-
гнав большевиків із наших земель,
знаходяться в наших рядах іще такі
одниці, які не можуть зрозуміти важ-
ности хвилини та своїх егоїстичних
справ ради, спричиняють зменшення
нашої національної субстанції.

Це жалюгідний об'яв, його треба
скоріше звикнути.

Довкруги Сінгапуру

Англійська твердиня знаходиться вже
перед безпосереднім обстрілом япон-
ських гармат, які безпечно б'ють на
неї. Їх становина знаходиться тільки
на кілька кілометрів від самого остро-
ва. Місто Джогор-Бару, найдалше на
південь висунена місцевість, довкола
якої йшли найбільш бої, тепер ціла
зі суні на Сінгапур, в двох місяцях
знищена. На південних окраїнах Ма-
лайського півострова всюди видно слі-
ди скорої втечі англійців.

Японці вважають, що доля Сінгапу-
ру вже привечатана. Вони навіть запо-
відать день упадку твердині на 11-го
Лютого. Це має бути найкращий подя-
ток на річницю основни їхньої держа-
ви.

Радіостанція Сінгапур перестала ви-
силати свої передачі, не попередивши
про це нікого. З англійського боку не-
ма вже довгий час жадних комуніка-
тів про стан Сінгапуру. Мабуть та-
кошня команда по втраті Джогор-Бару
не має взагалі орієнтації у воєнних

Український Комітет, це теперішня
наша національна влада, що беззасте-
режно має право керувати нашим
збірним життям. Не сміє бути під те-
перішню пору ні одної української ор-
ганізації, ні одного українця, який не
скорився би цій нашій владі.

Маючи такі права, Український Ко-
мітет мусить фактично охонити все на-
ше збірне життя й ним так орудувати,
щоб воно зберігало нашу субстанцію,
а не винищувало її.

Кожна людина і кожна збірнота є ко-
валем своєї долі та недолі. За устрою-
вання свого життя треба боротися,
треба приневолювати членів до інтен-
сивної, напруженої, витривалої праці
в користь збірноти, а не для вигідно-
го життя одиниць, чи наживи собів
і марнотравників.

Праця, ощадність і солідарність, це
мотори життя спільнот, а взаємна до-
помога зберігає слабосилних і дає їм
можливість працювати по їхнім силам
і бути корисними для спільноти.

Некарних, недисциплінованих лі-
тій, ледагів треба примусити бути ко-
рисними для спільноти.

Для цього завжди знайдуться засоби,
тільки треба мати відвагу їх викорис-
тати.

Під винищю пору не можна з сан-
тиментами підходити до питань життя,
сьогодні треба нам бути твердими су-
проти себе самих, щоб проти ворога
стати жорстоким і безпощадним, таким,
яким він був і є проти нас.

В українському світі мусить завжди
бути найважливішою справою збережен-
ня національної субстанції, яка є осно-
вою існування української нації. Тому
повсякденно пам'ятати нам треба про цю
основну справу й нашими вчинками не
спричинявати ослаблення, чи ни-
щення нашої субстанції, але її оздо-
рення та скріплення, як кількісно
так і якостево. Д.

положенні. Японці дістали в останніх
днях сильні підкріплення, які мають
бути ужиті в безпосередній наступі на
твердиню. Англійці за те тільки кри-
тикують бездатність австралійців і ін-
дійців, серед яких видно деяку знеохо-
ту.

По 55 днів тяжких воєнних опера-
цій на Малайській півострові, японська
армія стоїть перед брамами найсиль-
нішої твердині світу. В часі свого ко-
ротького походу вона промірала серед
тяжких боїв та труднощів в терені
1600 км. С це „блискавична війна“
в новім значінні того слова. В тому
часі летунство, яке весь час занято
бомбардує Сінгапур, знищило плаваль-
ний док, що вже не дається привести
до ладу, та декілька укріплених місць
острова.

На бірманській відтинку наступ теж
скоро йде вперед. Японці знаходяться
уже приблизно 100 км. від столиці
Бірми, Рангуну.

На просторах Голяндської Індії всю-
ди теж добрі успіхи японців. Вони

До УКРАЇНСЬКИХ КОМІТЕТІВ Станіславівської Округи

Члени Українських Комітетів по-
дтримуйте себе піднесенням правої
руки.

Є це значення приналежності украї-
нців до спільноти тих європейських
народів, що борються з більшевизмом.

Станіславів, дня 2 лютого 1942 р.

Голова Українського Округного Комітету
МИКОЛА ЛЕПНИЙ.

зайняли столицю західного Борнео,
Понтіанк. Таким чином здобули вони
добрю випадну точку для воєнних дій
проти Суматри. Цей захід можуть вони
тим скорше здійснити, що в їх руках
знайшовся недавно острів Амбоїна,
якого головне місто попало в японські
руки. Ці приготування до наступу на
Суматру мають добрі вигляди на успіх
це в тому, що Суматра майже зовсім
не приготувана до оборони. Зайняти
Амбоїна має теж своє значення для
наступу на Австралію. Крім цього
японці зайняли острів Нову Ірландію,
яка належить до Австралії. Вся австра-
лійська залота попала в полон, а її
команданта японці стягнули прямо з
а діана. Він прослав небезпеку.

3 останніх переживань Сінгапуру.

З цілого Малайського півострова на-
тигнуло різного роду утікачі. Вони то-
пнаться, вилізють пристані, бо хочуть
чим скоріш дістатися в безпечне місце.
Наплив цих людей на сінгапурський
острів є який великий, що влада заздале-
годі старається про їх висилку в рі-
вні, що не зайняті місця британської ім-
перії чи союзних країн. З успіхом за-
ладують людей на кораблі, та на-
скільки це можливо, вислають на Яву,
до Індії, частинно до Австралії а навіть
до Штатової Америки. Що раз нові маси
втікають перед японською армією. Про
випадок будинку кімнати в готелі чи
навіть приватних домах немов мови.
Власники домів є обов'язані позинорож-
нювати веранди, щоб там дати примі-
щення обезлюденим. Каварні переміни-
лись у формальні станції посередницт-
ва праці. Кожен хоче знайти несь
зайняти для себе, щоб мати з чого
жити.

Хвиля настроїв різно змішувалась, коли
по останніх японських успіхах почали
кидатися до міста емігранти гуми.
Населення острова вже по перших
японських вдалостях серед дорозлоху
новітків а джунглі. Жінкам англійських
приватних і офіцерів дуже тяжко пе-
реносити, бо їхні домишки прислуга
попівісала Харчові придані вже від
дана «мешканці» на полонянину. Горючий
можлиа зовсім деграти, бо тутешні
події позникали і не показують.
емігранти гуми, найбільші багаті на
малайоніях, крутяться по урядових буди-
нках, чекаючи вигоди на вибід. Вони
тепер такі білі, що верас не мають за
що купити собі елітний кару. Всюди —
оповідають газетні кореспонденти —
видно емігрантів, які все страшили.
Дуже лежимо вдалося врятувати з со-
бою по кілька малых пакунків з необ-
хідними речами для себе. Вони вправді
не виходять одверто, але по них ві-
дати на вулиці, що замість 200 фунтів
вотерплати місячно приходу вони мусять
здобуватися 10-ма фунтами. Явраа стіль-
ки занебляють їхні жінки, що повають
схвуду в різних військових організаці-
ях. Як звичайно в таких хвилях ціле
місто прямо заставило різного роду ві-
домостями, елітними, здогадами, мір-
куваннями.

Спеціально прикро відчувається за-
становлення життєвої комунікації.
Це дуже утруднює нормальне життя
а то й урядованні в місті, бо велике
число мешканців і урядових машин
пока місто через і до кількох миль.
Як тільки воляють на дорозі вже вантаж-
не авто, його зараз обетують хмара лю-
дей, що хочуть чомсь-реші дістатися до
міста. Коли вже розв'язують візочники
до міста змучені від гарячого сонця,
починається летючий ажіотаж. Япон-
ські літаки зовніються завжди орива-
но між 10—12 годинами в полудні.

СІНГАПУР ГОРИТЬ

Японське летунство, яке раз-у-раз
бомбардує місто, спричинило цілий
ряд великих пожарів. Зайти летунів
говорять, що пожари в Сінгапурі тому
такі великі, бо закладено великі збір-
ники бензину. Вони горять уже від
кількох днів, спричинюючи поширення
вогню на ціле місто. Повстало таке
враження, що цілий Сінгапур стоїть у
вогні.

Англійська артилерія зайняла ста-
новина на півночі острова й здіталь
обстрілює японські позиції біля Джо-
гер-Бару. Зокрема старається перешко-
дити японцям на праву дорогу-мосту,
що веде із суни на острів.

Англійська фльота в числі 20 до 25
одиниць опустила становина на пів-
ночі та зосередилася на півдні остро-
ва. Це свідчить про те, що вона не

Нагальне бомбардування Рангуну

Столиця Бірми зазнала сильного бом-
бардування. Японські літаки частими
паворотами залітали на Рангун та ски-
дали бомби, спричинюючи великі зни-
щення. Як подія радіостанція з Рангуну,
там вибухли великі пожари. Теж бір-
менська дорога (олінока сполука з про-
вінглійським Китаєм) знизилась під
сильною контролею японських літаків.

Борнео в японських руках

Майже ціле Борнео влючно з пооди-
нокими летюнцями, згідно з повідом-
ленням радіостанції в Токіо, опазодити-
ся в японських руках.

Американські летуни опускають Чанкайшена

Організація американських летунів-
добровольців, що боролась по стороні
Чанкайшена, тепер розвивалась в зв'яз-
ку з видимою перевагою японського
летунства.

ДО ПОДВИГІВ РОМЕЛЯ В АФРИЦІ

В незвичайно сміливих операціях
німецько-італійських військ в Північній
Африці брав особисту участь сам гене-
рал Ромель. Він командував підчас на-
ступу на Бенгазі. Мимо теренових
труднощів атаки були проведені в ве-
чорі 28 січня з різних сторін параз-
а півдня, з південного-заходу та зупи-
нились на північній набережжі. Це був
неабиякий підвиг, бо погода була ду-
же несприятлива. Одночасно вдалось ви-
садити дорогу, що веде на північний
схід від Бенгазі. Це унеможливило від-
ворот тим англійським частинам, які
були в Бенгазі. Спроба ворога вночі
прорватися з оточення завилилась на
сильнім верстені німецько-італійських
військ. При цьому найбільше потерпіла
4 індійська дивізія. Велику участь
в бою брала німецька авіація. Англій-
ські літаки старались атакувати та
внеможливити сполуку з завіллями, але
з малим успіхом. Тепер відбувається
очищення околиці Бенгазі від англій-
ських розбитків та переслідування вті-
каючого ворога.

ДАЛЬШИЙ НАСТУП В АФРИЦІ

Німецько-італійські війська від зна-
менитим проходом генерала Ромеля
ідуть далі вперед. По заняттю Бен-
газі побідні відділи переслідують даль-
ше побитого ворога. Вони знагодяться
уже на половині дороги Бенгазі-Дерна.

ХОЧУТЬ САМОСТІЙНОСТІ

Південно-Африканський сенатор Ван-
Цель — за відомість італійської аген-
ції Стефані — зголосив в Сенаті вве-
сення, яке домагається відділення Пів-
денної Африки від Англії та проголо-
шення її самостійною державою.

Заява фінського президента

На засіданні фінського парламенту
президент держави Рітс відкреслив не-
відхильну волю Фінляндії довести ре-
пештивий біт разом з Німеччиною аж
до необхідного кінця.

має сили брати участі не тільки в
наступі, але навіть досить сильно бо-
ривитися.

Два повідомання Сінгапуру, які за-
важать безумовно на його долі — це
одна війна жовтошкірих мешканців та
брак води. Мимо наймодерніших вій-
ськових улаштувань, мимо найсильні-
шої на світі артилерії цієї твердині —
ці два чинники будуть все таки рі-
шальними. Міродайні круги вказують
на те, що зокрема брак води спричи-
ний уже упадок Гонг-Конгу.

Цілий острів Борнео, як повідоми-
ла Японська Імператорська Головна
Квартира, знаходиться в японських ру-
ках. Біля Суматри японські літаки за-
тонили 13 ворожих кораблів на 16
тис. тон.

3 побуту Герінга в Італії

Маршал Герінг відбув 2 лютого н.
р. в Римі знову розмову з Дуче та
кронпринцом Умберто.

В Північній Ірландії неспокійно

Північна Ірландія — це кусок остро-
ва приналежний до Англії. Там вила-
дувались американські війська, викли-
куючи тим самим, занепокоєння в ці-
лій Ірландії. Вияв новому положенню
дав прем'єр Ірландії де-Валера, який
проголосив виблутковий стан в цілій
державі. Це все привело до труднощів
передовсім господарсько-торговельного
характеру. Дотепер границя між Ірлан-
дією а її частиною, приналежною до
Англії була більше формальна. Через
неї відбувався нормальний рух та сво-
бідна торгівля, не спинована жодними
більшими митними обмеженнями. Те-
пер, коли положення загострилося,
всяка сполука перервалася. Через це
багато ірландських горожан зазнало
великих втрат. В англійській частині
Ірландії почала англійська поліція ве-
ликі арештування серед ірландських
націоналістів, які завжди змагали до
здійснення усіх частин Ірландії з своїм
материком. В останніх днях арештова-
но багато провідників цього націона-
лістичного руху. Через це прибило до
перших більших сутичок між націона-
лістами і воїнією, при цьому арештова-
но до 60 осіб. Зокрема спровожен-
ня тіла провідника цього північно-
ірландського руху Малловне привело до
великих манифестацій. Його арештува-
ли англійці ще в 1939 році. Серед
веських обставин поліційного слідства
він помер. Його похорони стали націона-
лістичною манифестацією. Коли націо-
налісти розходились з квінтарі, всі
виходи були загороджені поліцією
і танками.

В ІСЛЯНДІЇ — НУЖДА

Ісландія, ще дивніше зайнята англій-
ським і американським військом, тер-
пить тепер великі недостатки. Досить
сказати, що на всего 120 тис. насе-
лення перебуває там 100 тис. чужого
війська. Зокрема тяжко за мешкання.
В самім Рейкявіку залишилось на зиму
без даху над головою 664 ісландські
родини. Ціни на товари дуже пішли
вгору. Військо дуже деморалізує живо-
чу молодь. Цьому сприяє спеціальний
закон, на основі якого дівчат до 18
років можна взяти під опіку до спеці-
альних домів, якщо заїде на це ко-
нечність.

Що приготує Москва для мадярів, фінів та поляків

Мадярська телеграфічна агенція ді-
стала з Анкари такі режеляційні відомо-
сті. Москва опрацювала власн свого
порядку в Європі, за яким цілі народи
мають бути переселені до великої Азії.
І так фінні мають бути поселені в
Східній Азії, між Асою а Індією, ма-
дари в Туркестані, а поляки на схід

КОМУНІКАТ

Українського Округного Комітету в Станіславові

Збірка теплих речей для воїнів Ні-
мецької Армії триває даліше. Україн-
ці станіславівської округи склали вже
багато таких предметів у визначеному
збірному пункті в Станіславові, чия
доказали арозуміння для значаткова
ної акції. Щоб уможливити участь у
збірці вйдаліше положення солам на-
шої округи, а також ближчим, що,
однак, не мають змоги привезти ці речі
до Станіславова, Український Округ-
ний Комітет заряджує:

- 1). Всі Повітові Комітети пригада-
ють ще раз це зарядження всім гро-
мадянам повіту;
- 2). Всі Делегатури УОК зарядять і
переведуть негайно в своїх селах
збірку;
- 3). Під кінець кожного тижня Деле-
гатура повідомлять безпосередньо, або
через Повітові Комітети, Округний
Комітет про вислід цієї збірки, а на-
чуючи число та якість зібраних речей;
- 4). На зарядження УОК доставлять
зібрані речі на означене місце.

Український Округний Комітет спо-
дівається, що вислід цієї збірки ви-
рівняє нашу округу як дві, що радо
привесла жертву для великої справи
перебудови Європи.

Станіславів, дня 4 лютого 1942 р.

Голова УОК
МИКОЛА ЛЕПНИЙ.

від Уралу, на кіргіських та башкір-
ських степах. Так хотіли б більшевиз-
ки очистити європейські терени для
москалів і жидів, а «контрреволюцію»
переселити в далекі пустинні краї.

Київни моляться в Святоволодимирському Соборі

По переведенні малого ремонту у Во-
лодимирському Соборі, відкрито його за
дозволом Німецької Влади для вірних
Києва. (ТН)

Урухомлення київської залізниці

Київська залізниця перейшла під
управу «Швидкої Технічної Допомоги».
Це є запорука доброго наладнання цієї
залізниці, бо організація, яка її пере-
брала, всюди дотепер виказала добрі
успіхи своєї праці.

Транспорти робітників зі сходу

Через Льблїю переїздив недавно
спеціальний потяг робітників зі Сходу,
які зголосилися на виїзд до Німеччи-
ни. Всіх їх 350, багато з Полтави,
Харкова і інших місцевостей. Транспорт
складено в Ковлі, звідки через Льблїю
подається до Відня, де зголошені знай-
дуть працю.

Зміст Звідомлення Верховної Команди

З Головної Квартири Фірера 6 лю-
того 1942 р.

На сході більшовики зазнали тяжких
втрат під ударами німецьких протина-
ступів та від бомб німецького летунства,
яке успішно бомбардувало фабрики лі-
таків у Вороніжі та фабрики авт в Гор-
кім. В бою серед великих свігоній на
північній схід від Курська ворог втратив
194 полонених, 1450 вбитих, 6 танків, 26
гармат і багато іншого матеріалу.

Німецьке летунство враз а загонами
італійських літаків знищило 38 совет-
ських машин.

Довкола Англії ушкоджено 3 торгові
кораблі, на самому острові бомбардова-
но залізничну лінію Нью-Кестль — Едін-
бург.

В Північній Африці переслідують
ворога дальше поступачи на схід Каре-
найск.

На Мальті бомбардовано Льва сту
при чому ушкоджено 2 англійські під-
водні човни.

— не великий крок вперед, тим більше, що хор поставив собі за головну мету, — виконання нашої церковної пісні. Але це не значить, що хор не співатиме і світського репертуару. Стоїмо перед доконианим фактом: Побіч муженького хору „Думки“, повстає ще один хор: мішаний. Побіч цих двох хорів, як знаємо, майже у всіх церквах на передмістях Станиславова існують свої хори, які виконують церковний спів, а тим самим виконують велику релігійно-культурну місію. Побажати б тільки, щоб вони стояли в більшому контакті з нашими музично-вокальними колами. Тоді їхня праця над собою принесла б куди більші користі. А обставина до цього дуже пригож. У Станиславіні маємо таких музик, як директор Недільський, проф. Колосса та проф. Сімович. Контакт з ними для перевірки власної праці, для фахової консультації, для обнови репертуару — мав би думасмо, велике значення. Є ще одна справа, яка має не тільки актуальне, але й основне значення для вокальної культури нашого міста. Це справа співу в гімназії та в наших школах. Не знаємо, як спів тепер в наших школах поставлений. Одне є певно, що якщо не підійдемо до цієї справи серйозно, а це значить передовсім фахово то, виїде велика шкода для молоді, а зокрема для майбутнього молодого громадянства, яке виросте зі шкільних дітей. Брак охоти співати і в станиславській громаді, має очевидно таку ж причину, свою причину. Чому, наприклад, Коломия мала і має добрий гімназійний хор, добрий „Воїн“ і добрий міщанський хор проф. Михайлишина. Відповілимо просто: Коломия має свою добру вокальну традицію, алекану відразу в школі. Коломийська гімназія все мала добрий хор. Думасмо, що даремні в нашій гімназії візьме під розгляд цю справу та поставити вокальну, а спеціально хорова справу у себе так, що незабаром ми почуємо в катедрі ще один добрий хор, хор гімназійних учнів під фаховою управою.

Друга справа, що з цим в'язється, це відвіщення при Музичній Школі вокального відділу, куди могли б ходити кандидати з добрим голосовим матеріалом, як майбутні „гальтери“ наших хорів. А втім значення такого відділу музичної школи надто широке, щоб ми мали претензію вичерпати цю справу принцидіо в цих кількох наших звізках. (мз).

НОВИНКИ

8
ЛЮТОГО
1942

СЬОГОДНІ — неділя:
Масон Ксенюф.
ЗАВТРА — понеділок:
† Пер. м. Ів. З.
ІНШЛЯЗВТРА — вiсторок:
Брема при.

Оаружні Старости дистрикту Галичина у Губернатора д-ра Вехтера, з нагоди перебрання уряду промовили Губернатору д-р Вехтер в четвер вчорашньому до округних старостів дистрикту. Він звернув увагу на те, що завдання округних старостів в дистрикті є дуже важливі й різноманітні. Губернатор очікує в першу міру, що вони віддадуться з повною посвяткою своїй праці так, як це було дотепер, при чому можуть завжди часити на його піддержку. (об) тн.

Винідна конференція в гімназії. В неділю, дня 8-го лютого 1942 від удержана в місцевій гімназії винідна конференція для батьків (опікунів) молоді. Тому, що на повсюдну місяця березня припадає класифікаційна конференція учнів, в-б-жати б, щоб уже тепер усі батьки д-віддалися про вступу в науці молоді, бо ще можна сполучити до праці тих учнів, що дотепер не відвідали ніякого школи. Звертасмо увагу на те, що — як це завжди директор на зборках батьків у дні 1-го лютого — хотів а учні при класифікації буде мати негативну ноту в трьох предметах, щоб мусити школу опустити, а учнів, що мають 18-го рік життя мусити директор відпустити в Уряді Праці. Винідна конференція тривала буд: від години 10:30 до 11:30. Не спійнялася, щоб закінчити конференцію о год. 11:30, бо й професори в неділю повинні мати якийсь відпочинок.

Важне для родин полонених. Родина полонених а ні-євсько-польської і німецько-соцієтської війни, які хочуть віддати полонених дітей мусити вислати подання до Округного Службовця, до відділу внутрішньої Адміністрації. Подання мусити бути остемальоване 1000 зод. до подання належить додати такі документи: 1) посвідка від Українського Міщанського Комітету, що подан-

тей є української національності, 2) посвідка громади про кількість поля в гектарах, 3) посвідка з громади, що полонений потрібний до ведення господарства і не може бути заступлений і 4) витяг метричальний дітей понижче 4 літ.

Перегляд молодців до будівельної служби. В дрогобичській газеті „Нове Слово“ появилася оповістка посадики міста Дрогобича, яка подає до відома, що 16-го лютого відбудеться в Дрогобичі перегляд мужтан арійського походження, народжених в р. р. 1919, 1920, 1921 і 1922. До перегляду мають явитися часто приодіти і паміті. Хто не зголошиться до перегляду (а перелатм до реєстрації) буде покараний гривною до 200 зод., або арештом до 14 днів та буде примусово допр-вадженій.

Ближкі ремісників-металістів. З усіх дистриктів Ген. Губ. в осідку його уряду зіхалися в минулому тижні керівники і вчителі професійних шкіл, що мають метою вишколювати ремісників-металістів. Вони взяли участь у курсі, якого метою було поінформувати слухачів про нові напрями в ремеслі. Дальшим завданням цього курсу було підготувати для ремісничих шкіл кадри свідомих учителів, котрі змогли б поставити ремесло на нових раціональних основах. Курсе відкрив ком. Рат Гейрліх а Головної Господарської Групи, котрий у вступному викаді подрбно обговорив основи вишколу ремісничих учнів, челядників і майстрів. У програму викладів увійшли теж теми з діляки матеріалознавання, машинознавання і технології. На закінченні курсів промовляв др. Бурггардт, керівник Групи Ремесла в Головній Групі Промислової Господарки і президент Союзу Цехів Металістів др. Вацке. Перший завив, що цей курс так, як і інші потрібні курси мають метою розвинути ремесло в Ген. Губ. Др. Вацке сказав, що ремесло мусити йти за здобутками науки, а ремісник мусити вміти їх використати в своїй праці. Поруч доброї організації вишколу ремісничих учнів не забезпичить ремеслу Ген. Губ. гарне майбутнє. (тн).

Повертають гарні старі звичаї по школах, знехтовані большевками на те, щоб знивелювати авторитет учителя. А цей авторитет підризано до того ступня, що большевицька влада голосила офіційно, наспр. таку засаду: учитель і учень поз-орозляють себе на улиці, при чім байдужам є те, хто перший поздоровав. Заинтерельований представник влади, що має зробити учитель, як учень його не поздоровав, інспектор дав до зрозуміння, що учитель повинен поздорувати учня. Сууротн того теперішня школа мусити правертати авторитет учителя і боротися з большевицьким осадом. Гарній приклад реєстрації учительського авторитету дали станиславська школа ч. 6 в день вчорашній Кульчицького. Дня 5 лютого, в часі великої перерви, всі молоді школи під проводом учительського зібрання на хор-тарі і бажаннями та мислительним привітанням своєю директорку а іменними, складаючи з того привітання 240 золотих для полонених у районі директорка в-і Кульчицька а своєї подяці пі-кресила с-во-ю позицію і працю учительського збору в напрямі виховання молоді на добрих дельох буди їх матерей, які м-ють виконувати в шу будучинстві, наш цвіт, нашу надію тільки на добрих членів українського народу і греко-католицької Церкви.

В Харкові б-льшеники частину великих буд-ов, мостів, фабрик та візів, виста авіацїали некевель-ями машинами та мінами, закладеними на деякий час аж тоді, коли в місто вступило нім-цьке вїсь о. Торго-влю, сітку електричних вуличних доріг того вони руйнували перед своїм відходом із міста, ще наци-вни зі стратегічного боку не мало винного змелу. З-те воно спричинило «ажкі втрати» міщанському населенню, вельднн яких воно буде ще довго відчувати. Коли стало ясно, що большевники мусити авіацїали в Харків, вони внарештували велику кількість уарівцїа і вивули їх до льохів цього буд-івку. Відстуаючи з міста, большевники окружали будову та з усіх сторін її вішалели. Окрім відділи червоноармієвців відганяли від пожарища цивільне населення, яке намагалося прийти на допомогу. Багато соток в-внних жертв згорло разом із большевицькою катівнею НКВД, а їхні колодецькі і несам-внті крики, що час-вд-ча у д-мігали з огню, те й тепер звучать в ушах мешканців Харкова.

Польські школи в Галичині. Газета „Львівська“ викає, що в Галичині є теп-р 781 народних шкіл з польсько-ю мовою навчання в тих школах працює 2341 учительський сил.

Поліційна хроніка. Дня 2-го лютого п. р. біля 20-ої години дня мешканці села Миситяччї ав-йшли трупа молодой, 23-літньої дівчини. Її знайшли в-гу, без документів, вслід за чим не можна подати тотож-ности. Померла має 1,65 м. висоти й темно-білуве волосся. В горішній щіці, по правій стороні, бракує одного зуба. Речені виснення, що на бажанія остануться довірочними, приймас Комісаріят Кримінальної Поліції в Станиславові, вул. Поліції ч. 11, тел. 10-21, також кожну стаявця поліції та жандармерії. — У часі від 27-го січня до 1-го лютого п. р. невідомі злодії вкрали з шиниці громадянки Юлі Бойко, в-мешкалої при вул. д-ра Ляша ч. 25, два метри букових дров. Справою зайнялась поліція. — У Станиславові, при вул. Марного ч. 17 невідомі осібники почали без нічийого відома розбирати старий будинок. Поліція веде дождження в цій справі, щоб знайти винуватців.

Оповістка

Жіноча секція при Українському Округному Комітеті в Станиславові подає до Відома всім членкам, що дня 10-го лютого п. р. (у вiсторок), о год. 19:30 веч. відбудеться

СХОДИНИ
в домівці Українського Округного Комітету при вул. Г. Герінга ч. 22.

ПОШУКУЄТЬСЯ РИСІВНИКА

з машино-технічним знанням та знанням німецької мови. Першенство мають кандидати з практикою в кональні нафти.

Зголошуватися на адресу:
BESKIDEN ERDOEL-GEWINNUNG,
HERMANN-GÖRING-STRASSE 44.
4'8 (11)

Мужі довіря!

Мужі довіря Українського Комітету на станиславській, коломиїській та калуській округі! Голосіться для ведення кольпортажу часопису „Українське Слово“, що повляється вощо точно тричі на тиждень у середу, п'ятницю й неділю.

Кольпорти мусити виказатися посвідкою Округного Українського Комітету в Станиславові, що є мужами довіри.

Від побраних і розпроданих чисел доставлять 10% рабату. У справах кольпортажу звертатися на адресу: Адміністрація й експедиція „Українського Слова“ в Станиславові, вул. А. Гітлера ч. 19, телефон ч. 18-63, конто в Українському Кооперативному Банку ч. 23-604, 388 (8-?) ВИДАВНИЦТВО.

Заклик

ПРИЙМЕМО ДВОХ ЮНАКІВ
до доручування „Українського Слова“ тричі в тиждень абонентам додому. Зголоситися в Адміністрації „Українського Слова“ (Українська Книгарня) Станиславі, вул. Адольфа Гітлера ч. 19.

Приймемо до **ТЕАТРАЛЬНОГО ХОРУ** українців **3 АЛЬТИ, 2 ТЕНОРИ і 3 БАСИ**
Крім цього потребуєм): **БУХГАЛТЕРА-УКРАЇНЦЯ**
Зголошеня приймас **ДИРЕКЦІЯ ТЕАТРУ ім. І. ФРАНКА в СТАНИСЛАВОВІ** в г-динях від 10 до 12.

А В В К А Т
ІВАН ЗАІ АЛИКУТ
переносить свою адвокатську канцелярію з Замостя, люблінського дистрикту з днем 15 лютого ц. р. до Станиславова, вул. Івкову ч. 29. Заступає справи в німецьких судах та інт. канцелярії Влади

Кольпортери!
голосіться до кольпортажу **„Українського Слова“** в Адміністрації — Станиславі, вул. Адольфа Гітлера ч. 19. (в Українській Книгарні).

Увага!

Видавництво „Українського Слова“ звертає оцим увагу на своїх Читачам, Передплатникам і Кольпортерам, що з днем 20 січня 1942 р. адміністрацію й експедицію нашого часопису перебрала фірма „Українська Книгарня й Склад Паперу“ М. Самоверський, Станиславі, вул. Адольфа Гітлера ч. 19, телефон ч. 18-63, конто Українського Кооперативного Банку ч. 20-604.

Видавництво прохає в усіх адміністраційних справах, а то: передплати, кольпортажу, замовлення зносив і оголошень, рахунків, як і в усіх грошових справах звертатися на адресу: Адміністрація й експедиція „Українського Слова“ в Станиславові, вул. А. Гітлера ч. 19. 387 (8-?)

ПЕРЕДПЛАТНИКИ!

Передплата „Українського Слова“ на місяць вносить: при відборі в Книгарні 2.60 зод. із доставою донів . . . 3.40 „

Передплату зголошувати усно, письменно, або телефонічно в Адміністрації „Українського Слова“ Станиславі, вул. Адольфа Гітлера ч. 19. (Українська Книгарня). Телефон ч. 18-63

В неділю 25 січня 1942 року в означеному відрізі в Станиславові вродлено **Інвалідську книжку** та харчові картки. Істор-ного злодія провадимо вилучити це за винагородою на адресу: с. Андришків, пошта Микудича, вичасний ривіт. 33

Пошукую **умебльований** книжковий (вощираше в центрі міста) вощасити вул. Гославського ч. 21 (воща вщиротт пошти). 413 (13)

Прийму практиканта в українській фирмі **Е. Будинювський**, вул. Гетого ч. 6 417 (18)

Пошукую гарно **умебльовану** кімнату з ужитковим кухонним обладнанням вул. Г. Герінга ч. 77, м. 412 (2-3)

Шукаю **сина Максима** (СУВІКА, а є Букіна, п. О ешів) вродило до соцієтської армії для 10 лютого 1941 р. Останньо перебував у Львові (Ужгородській (сумська область). Люблінського с. Букіня, пошта Олешівського повіт, Василь Федущко. 412 (2-3)

Відповідальний редактор: **Дмитро Грогалич**
Видавництво: **Українське Видавництво часописів і журналів для дистрикту Галичина Львів.**
Редакція: **Станиславі, вул. Леся Українки ч. 3/1 телефон ч. 18-63**
Адміністрація й експедиція: **Станиславі, вул. А. Гітлера ч. 19 телефон ч. 18-63**